

**Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis
Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et
Justitiæ, Sive Decisivi Discursus**

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in
quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus
respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum
luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque
omnibus in utroque Foro ...

Pars Prima. De Iurisdictione Et Foro Competenti. Pars Secunda. De
Praeeminentiis & Praecedentiis

**Luca, Giovanni Battista de
Coloniae Agrippinae, 1691**

Disc. LXXXIX. Romana pecuniaria. Ad materim textus in l. Roma ff.
ad municipale, quando scilicet exteri apprehensi in Curia, cuius forus
aliás esset incompetens, possint ibi conveniri. De concordatis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74087](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74087)

confirmando vel infirmanda sententia lata, quod per judicem diversa instantia fieri non potest neque debet, nisi in gradu appellationis vel recursus.

Atque si à Doctorum dicto arguere licet, id clare probari observabam, ex eo quod Spada loc. cit. agens ex professo de puncto pro veritate, more tractatissima potius quam Consilientis, non excusat veritatem motivum, cuius ignorantia nullatenus presumi potest in eo, qui diu fuerat in Curia Fisci & Cameræ Advocatus, Signum evidens quod dicta consuetudo intelligenda sit re integra, & antequam ab alio judice sententiatum esset, ideoque causus dicatur mixtus & extrâ consuetudinem.

Dum Card. & Prælati S. Confultæ informarentur, omnes uno ore ex motivo dictæ observantia dicebant, hanc petitionem rejiciendam fore, sed his vīlis, in contraria fuerunt sententia pro remissione, id est abstensione à cognitione causæ; Sed quia reus sub hac fiducia sponte se constituerat, idcirco ne à publica fide ita deceptus remaneret, alias forte in Curia Baroniæ se non constituturus, resolutum fuit, quod in ejus pristina libertate reponeatur, ac si non se constitueret, quod mihi rationabile videbatur; Ad effectum tamen exequendi dictam repositionem, mandatum fuit exhiberi processum, ut inspiceretur quomodo processum esset & an constaret ex eodem processu de gravamine & animositate per reum præsupposita.

R O M A N A P E C U N I A R I A S E V PRÆTENSÆ DECLINATIONIS FORI PRO CARDINALI UR SINO C U M

ZONGO HONDEDEO, EPISCOPO
FOROJULIENSI,

*Causa disputata in Signatura justitia, & resolu-
luta pro Cardinali.*

Ad materiam textus in *l. Roma ff. ad munici-
palem*, quando scilicet exteri apprehensi in Curia, cuius forus alias esset in-
competens, possint ibi conveniri.

De concordatis Gallia de non trahendis il-
lis Episcopis, Prælatis, aliisque Ecclesiastis
ad Curiam, quomodo intelligenda
sint; Ac etiam de privilegio concessio E-
piscopis venientibus ad visitanda Limi-
na, ut non possint hoc tempore conveni-
ri & molestari, quomodo hoc pariter
intelligatur.

S U M M A R I U M.

¹ *Causa controversia.*

² *De conclusione, quod Roma est communis pa-
tria, & quando quis apprehendi possit in Ca-
uria.*

³ *Consideratur Roma tanquam Curia Pape, in qua
Ecclesiastici torius Orbis conveniri possunt.*

⁴ *De concordatis Gallia.*

⁵ *Episcopi venientes ad limina, non possunt molestari
vel conveniri.*

⁶ *Declaratur, quando procedant concordata.*

⁷ *Domicilium causarum seu occasionale non das
neque tollit civilitatem.*

⁸ *De conclusione, de qua num. 5. & quare illa non
fuerit attenta.*

D I S C. LXXXIX.

Pretendente à pluribus annis ¹ Cardinali Ursino consequi debere aliquas pecuniarum summas à Zongo Hondedeo Pisauensi, qui alias Curialis, & Curia Capitolina primus Collateralis, deinde Cardinalis Mazzarini rerum Italicarum à Secretis, Ecclesiam Forojuensem adeptus est; Cum hic de anno 1668. Urbem ad visitanda Limina Apostolorum accessisset, Cardinalis prædictus & illum tanquam in Curia apprehensum convenit in Tribunali Auditoris Cameræ, quo per reum conventum declinato, petendo remitti causam ad partes; Hinc assumpta desuper disputatione in Signatura justitia, Scribentes pro reo convento declinante, super intell. Etu textus in *l. Roma ff. ad municipalem*, an scilicet etiam hodie procedat proposicio, quod Roma communis patria est, vel id ceteraverit postquam per *Constantinum* translatum fuit ² Imperium ad Orientem, & collocata Sedes in Bizantio, alias Constantinopolitana Civitate, totum desummo ab iis quæ pro utraque opinione deducuntur per Petr. Barbos in *l. 2. §. legatis ff. de judicis & Farinacc. de Inquisit. q. 7. num. 12.* ubi occasione casus ibi enarrati, plene articulus examinatur, ac referuntur DD: hinc inde, Dicebant ex magis communi vetius esse, dictam propositionem hodie non procedere extrâ subditos Principatus seu temporalis ditionis Ecclesiæ, cuius tantum in temporalibus Roma est caput & Metropolis, atque hanc opinionem dicebant plures receptam esse per Signataram, præsertim in una *Romana seu Neapolitana* ad favorem Margarita Branciforte de Aultis Principissæ Butera de cuius persona & statu habetur ³ & cum subtinat in *l. Roma ff. ad municipalem* disc. 13. quoniam cum occasione anni Jubilæi accessisset ad Urbem, atque adhuc indeterminata esset in ea domicilium contrahere, ut deinde sequutum fuit, per quosdam mercatores Neapolitanos vel Siculos prætensis ejus domus creditores, tanquam apprehensis in Curia, conventa fuit coram A. C. sed per Signataram, præviâ binâ acerrimâ disputatione, causa remissa fuit ad partes, atque ita in pluribus aliis casibus resolutum in causis prophaniis, & cum personis secularibus ratione originis vel domicilli, temporali dominio Papæ & Ecclesiæ non subjectis.

Adversus hoc fundamentum respondebat pro parte actoris Causæ Patronus, qui licet scribens in facto, attamen juxta usum Romanæ Curiae, erat etiam doctus jurista, præmissa procedere, considerando Romanam tanquam caput antiqui Imperii temporalis, in quibus terminis procedit text. in *l. 2. §. Roma.* & alter textus in *l. prima Cod. de veteri ju-
re enucleando*, secus autem considerando eandem tanquam Curiam & residentiam Papæ Episcopi Ec-
clesiæ universalis, & in spiritualibus Domini totius Orbis, quoniam tunc eadem ratio, qua antiquitus ex dictis iuribus intrabat quoad personas & causas prophaniis, intrat respectu personarum vel causarum Ecclesiasticarum, dum omnes personæ Ecclesiasticae torius Urbis Papæ subjacent ad text. in *cap. finalis*

finali de foro competentes, ubi Felin. num. 25. Barbos. num. 3. Mandos. ad regn. 8. Cancillaria num. 3. plenè Petr. Barbos. in d. l. 2 §. legatis n. 33. & 36. de iudicis. Unde propterea cum reus conventus esset Episcopus, & consequenter persona Ecclesiastica Papæ subdita, recte in Curia ipsius Papæ apprehensus conveniri potuit.

Ista responsio, alijs solida, & juridica, in hac facie specie parum tua remanebat ex duplice replicatione, Primo ex concordatis Galliae inter Leonem X. & Francum Primum initis ad effectum removendi pragmaticam sanctionem, registratis apud Rebuff. de ipsis concordatis post prax. benef. fol. in 4 meis magnis fol. 499 & seqq. & de quibus habetur particulariter actum in Vaison. Prioratus sub tit. de Beneficiis, per quæ disponitur, Episcopos. Praelatos, aliosque Ecclesiasticos Gallie pro quibuscumque eorum causis non posse ad Curiam trahi, neque extrâ dicti Regniles evocari. Et secundò, quia cum dictus Episcopus accessit ad Urbem occasione visitandi Limina Apostolorum, non poterat ibi conveniri, sed habebat ius revocandi domum, ut clare disponitur in eodem cap. finali de foro competente.

Quare Ego scribens pro eodem auctore, inhaerendo circa dictam regulam generalem desumptam ex d. l. Roma, iis quæ supra per Causæ Patronum deducebantur, principaliter autem ac strictè instando super dictis objectis, ad quæ restringebatur cardo difficultatis; Quatenus pertinet ad primum Concordatorum, fugiendo ex prudentialibus motivis inspectionem super eorum intelligentia seu interpretatione, dum causa necessitas non exigebat. Dicebam etiam cum sensu veritatis, qualem quoque habuit Signatura, ita resolvendo, hujusmodi inspectionem intrare, quando ageretur de conveniendo dictum Episcopum tanquam Episcopum, sive ubi idem naturaliter, & tanquam secularis non esset subditus Papæ, & Curia Romana in temporalibus, sed prætenderetur eum tanquam Praelatum, & perlonam Ecclesiasticam posse ex hoc in Curia apprehendendi, ut suprà. Sed utraque difficultas ceperat ex facto, dum praefatus reus conventus, naturaliter, tam ratione originis, quam domicilii, erat Papæ & Romanæ Curia subditus in temporalibus, ut pote natus in Civitate Pisauensi patria etiam originaria sui patris, & majorum, quæ post devolutionem Status Urbini est de Statu Ecclesiastico immediato, atque toto tempore ejus vita, excepta dicta accidentaliter seu occasionaliter absentia, pro servitio Cardinalis Mazzarini, & successivè pro residentia in Ecclesia, domicilium haberet, vel in patria, vel in Urbe. Causa vero, pro qua conveniebatur, erat merè personalis, & privata, nullam habens connexionem cum Ecclesia seu Episcopatu, ideoque nullatenus intrabant Concordata, super quorum praxi & intelligentia integrum locum relinquebam veritatem, quoniam, ut dicebam scribendo in causa, Cardinalis actor non conveniebat Episcopum Fôrojuliensem, neque Praelatum Gallum, sed Zongum Hondedeum Pisauensem, Ecclesie & Romanæ Curia Vasallum, ac subditum etiam in temporalibus.

Et quamvis replicaretur, quod per desertionem istius domicilii, novumque longum domicilium contractum in Gallia, ita desierit esse civis in Pisauensis, seu de Statu Ecclesiastico, attamen levis erat responsio, nullam revera habens substantiam, quoniam ex iis, quæ in hac materia civilitatis habentur acta hoc eodem libro sub tit. de præminen-

tiss in foro sempronien. seu foro Pompili & in alijs, ac etiam sub tit. de Regalibus ad materiam Vectigaliū, in Anconitana onerum, incolatus, vel respectivè absentia causativa seu occasionalis ratione officii, militiæ, mercaturæ, vel alterius muneric, non inducit civilitatem loci residentia, neque causat amissionem propriæ ac naturalis civilitatis loci, à quo ira accidentaliter absēt, contingat, & hic erat casus, dum reus conventus ibi refederat dicta occasione muneric Secretarii apud dictum Cardinalem Mazzarinum Regis Gallie primum ministerium, & successivè occasione residencia in Episcopatu, adhuc tamen animo retinebat naturalem ac originariam civilitatem in patria, in qua, nem. dum domum apertam tenebat, sed ultra retenzionem antiquorum bonorum patrimonialium, multa alia, ut supponebatur, quæ fierat ex divitiis per eum partis.

Dando in hoc practicum exemplum actuale Principum Romanorum, qui de recenti fuerant notabili tempore extrâ Statum Ecclesiasticum in servitio Regis Catholicæ, Principis scilicet Ludovisi in gubernio prius Regni Aragonia, & deinde Regni Sardinez, ac Sermoneta Ducis Cajetani in gubernio, prius Status Mediolani, & deinde Regni Sicilia ultra, quoniam si illi dictis muneric adhuc respectivè durantibus, & reteratis, accessissent ad tempus ad Urbem animo redeundi, non per hoc dici poterat, quod ratione eorum originis & domicilii non essent subditi Romanæ Curie, ibique pro eorum privatis, & personalibus causis conveniri non possent, quoniam ex iis, quæ habentur in Rom. seu Massanen. affectum hoc eodem tit. disc. seq. in hac materia spectatur causa, pro qua quis convenitur, considerando in eadem persona materiali reduplicationem seu multiplicitudinem personarum formalium diversis respectibus ex ibi latius deductis.

Majorem difficultatem mihi inferebat alterum motivum assecrationis, quæ, ne Episcopi reherentur à visitandis personaliter liminibus Apostolorum, eis traditur à quibuscumque molestiis & vexationibus, dum in Urbe dicta occasione moram trahunt, quæ ratio indefinite percutere videatur omnes causas, etiam privatas & personales, dum idem resultat effectus, atque pro meo sensu motivum fuisse solidum, nisi urgeret alia major ratio, quæ precedentem suffocare debebat, quod scilicet alia quæstio judicis & fori causasset in auctore irreparabile præjudicium, citè negotium principale, dnm alias ex facti circumstantiis, non defaci saltim de facto, ejus actiones experiri poterat in loco, ad quem petebatur remissio; Econverso autem rei conuenti naturaliter subditi hujus Principatus, ac habentis bona & artinentes in eo, nil intrareret etiam in Curia cognosci, dum congruos habebat defensores, neque juxta notorium Curia usum, quod cùcumquo aquila lance justitia ministratur, oppressionem, vel potentiam time-re poterat, ideoque tunc tenenda est via, per quam utrius sit & quæ consultum, ex axiome, ut quod uni non nocet, & alteri prodest &c. Ideoque ex hoc motivo, reflectendo etiam ad veritatem, justa, & probabilis mihi visa fuit Signaturæ resolutionis, super petitæ remissionis denegatione. Potissimum quia prima citatio solem cum eo facta erat ad effectum prosequutionis judicii, cuius exequitio absq; aliqua molestia in persona sequi poterat in bonis existentibus in ejus patria & Statu Ecclesiastico.

MASSANEN.